

Верховна Рада України ухвалила Закон «Про затвердження Указу Президента України «Про часткову мобілізацію»

Верховна Рада України затвердила Указ Президента України від 21 липня 2014 року № 607 «Про часткову мобілізацію».

Указом Президента України оголошується та проводиться часткова мобілізація (далі - мобілізація).

Згідно з Указом, «мобілізація проводиться на території Вінницької, Волинської, Дніпропетровської, Донецької, Житомирської, Закарпатської, Запорізької, Івано-Франківської, Київської, Кіровоградської, Луганської, Львівської, Миколаївської, Одеської, Полтавської, Рівненської, Сумської, Тернопільської, Харківської, Херсонської, Хмельницької, Черкаської, Чернівецької, Чернігівської областей, міста Києва.

Мобілізація проводиться протягом 45 днів із дня набрання чинності цим Указом.

Призов військовозобов'язаних, резервістів та поставку транспортних засобів для забезпечення потреб Збройних Сил України, Національної гвардії України, Служби безпе-

ки України, Державної прикордонної служби України, Державної спеціальної служби транспорту, інших військових формувань України здійснити в обсягах, визначених мобілізаційними планами з урахуванням резерву».

Указом визначено, що «місцеві органи виконавчої влади за участю органів місцевого самоврядування та із залученням підприємств, установ та організацій усіх форм власності організують та забезпечують в установленому порядку:

1) своєчасне оповіщення і прибуття громадян, які призиваються на військову службу, прибуття техніки на збірні пункти та у військові частини;

2) виділення тимчасово будівель, споруд, земельних ділянок, транспортних та інших матеріально-технічних засобів, надання послуг Збройними Силами України, Національною гвардією України, іншим військовим формуванням

України відповідно до мобілізаційних планів».

Указом передбачено «Міністерству оборони України, Міністерству внутрішніх справ України, Службі безпеки України, Адміністрації Державної прикордонної служби України забезпечити інформування членів сімей військовослужбовців і працівників військових формувань, правоохоронних органів України, які виконують завдання в районі проведення антитерористичної операції в Донецькій та Луганській областях, з питань проходження ними служби, вжити заходів щодо унеможливлення розголошення інформації з обмеженим доступом.

Кабінету Міністрів України забезпечити фінансування та вжити в межах повноважень інших заходів, пов'язаних з оголошенням та проведенням часткової мобілізації».

Законопроект зареєстровано за № 4320а.

За повідомленням інформаційного управління Апарату Верхової Ради України

МОГУТНІ ДУЖОМ

Всеукраїнська спартакіада серед інвалідів праці «Сила духу» - це спортивний захід, що проводиться з метою підтримки потерпілих внаслідок нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань.

Так, 10 липня управління виконавчої дирекції Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань у Житомирській області на базі спортивного комплексу КП СК «Спартак» (м. Житомир) провело відбірні регіональні змагання другої спартакіади серед інвалідів праці «Сила духу» з армспорту, бомбаскету, гирьового спорту, дартсу, настільного тенісу та шахів.

Участь у змаганнях брали Кошовий С. Г., Струць Ю. М., Бочківський А. Б. Важкі травми на виробництві не зламали в них прагнення до перемоги, вони постійно займаються спортом аби бути у формі, не здаватися недугам.

Так, Кошовий С. Г. та Струць Ю. М. (учасник першої спартакіади) увійшли в першу п'ятірку учасників другої спартакіади з бомбаскету та армспорту. У гирьовому спорті чемпіоном став Бочківський А. Б.

Такі змагання сприяють соціальній реабілітації людей з обмеженими можливостями, адже участь у спартакіаді - це вже перемога над обставинами життя.

Переможці індивідуальних змагань будуть відстоювати честь Житомирщини на другій Всеукраїнській спартакіаді серед інвалідів праці «Сила духу», яка проходить у вересні в Ужгороді.

Коллектив відділення виконавчої дирекції Фонду соціального страхування від нещасних випа-

дків на виробництві та професійних захворювань в Андрушівському районі щиро вітає переможців. Вірте у власні сили, будьте наполегливими у найкращих прагненнях та сміливих діях! Бажаємо Вам та Вашим родинам міцного здоров'я, добробуту і мирного неба над головою.

Микола БІЛИЙ,
начальник відділення ВД ФССНВ в районі

Реформа місцевого самоврядування Факти, які ми повинні знати про федерацію та децентралізацію

(Продовження. Початок в № 28, 29, 30, 31).

ЧОМУ УКРАЇНІ ПОТРІБНА ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ І ЧОМУ НЕ ПОТРІБЕН ФЕДЕРАЛЬНИЙ УСТРІЙ

ПРО ФЕДЕРАЦІЮ

• Федерація - це не процес зміцнення повноважень окремих регіонів, а навпаки союз, об'єднання державних чи квазідержавних утворень, які обмежують свої суверенні повноваження через передачу частини повноважень центральному уряду.

• Якщо зазирнути в історію, то ми там не знайдемо жодного випадку, коли унітарна країна добровільно розділилася б на федеральну.

• В жодному тлумачному словнику немає поняття „федералізація” в значенні перетворення унітарної країни на федеральну - це сучасний неологізм, який штучно створений і суперечить логіці. Сьогодні термін «федералізація» більш підходить до ідеї Путіна щодо відновлення СРСР - об'єднання нині незалежних держав у одне державне утворення.

• Для створення федерації необхідно об'єднання суверенних держав чи квазі-держав з власними Конституціями, парламентом, урядом, власним законодавством. В Україні серед усіх регіонів лише Кримська Автономія мала свою Конституцію та свій Уряд. Штучне утворення комуністами АРК в 1990 році заклало в державний організм України міну сповільненої дії, яка вибухнула в 2014 році. Це не унікальний випадок. Історія знає приклади, коли складові федерації виходять із її складу і держава розпадається. В останні часи так щезли з карти світу Югославія, Чехословаччина, виділились нові держави із складу Ефіопії. Часто такий розпад супроводжується війнами.

• Оскільки федеративні держави є менш стійкими державними утвореннями, у світі лише 24 федеральні країни з більш ніж 200 країн, в Європі їх 5.

• Історія свідчить, що процес об'єднання суб'єктів у федерацію здебільшого є результатом та підсумком воєн, розпадом багатонаціональних імперій чи об'єднання колишніх колоній (СІЛА, Сполучені штати Мексики, Канада, Нігерія).

• Випадки перетворення унітарної держави на федерацію були тільки після поразки цієї держави у війні, коли завойовники розділяють її з метою послаблення (Німеччина, Австрія після другої світової війни).

• Ультиматум Росії щодо федералізації України - це просто спосіб отримати контроль над окремими суб'єктами федерації шляхом приведення до влади маріонеткових урядів, без «дорогої» у всіх сенсах військової окупації. А вже для утримання в окупації такої великої території, як Україна, потрібна окупаційна армія чисельністю 1,5 млн. осіб, що для Росії не є можливим. Саме тому перетворення України на групу квазідержав, які ворогують між собою, є найкращим способом утримання їх в орбіті Росії.

• Багато федеративних країн страждають від внутрішніх протиріч та конфліктів суб'єктів федерації (Бельгія, Іспанія).

• Прикладом успішної федеративної країни в Європі, що склалась досить давно, є Швейцарія, хоча її офіційний статус - Конфедерація. Стійкість цієї країни визначається її широкою децентралізацією і зацікавленістю країн-сусідів у її збереженні, як території спокою для фінансів.

• Унітарна країна більш приваблива для великих інвесторів.

ЩО ТАКЕ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ І ЧОМУ ВОНА ПОТРІБНА УКРАЇНІ І КОЖНІЙ ГРОМАДІ?

• Децентралізація - це передача повноважень, ресурсів та компетенції вирішувати основні питання життя на найбільш наближеному до людини рівні, де це можна зробити найбільш ефективно.

• Увага! Передача повноважень лише на регіональний рівень до того, як відбудеться формування сильного місцевого самоврядування на рівні громад, несе ризик формування середньовічних феодальних володінь з повністю безправними місцевими громадами.

Посилення регіонального рівня, без повноцінного самоврядування на рівні місцевому несе загрозу концентрації повноважень та ресурсів саме у регіоні, відтак громади залишаються і далі безправними. На рівні регіону формується квазідержавна регіональна еліта і процес сепаратизму розпочинається знову. Тому рівень громади і є в децентралізації основним, базовим.

• Найближчий до людини - рівень громади, або базовий рівень. - Як повноваження місцевого самоврядування реалізує на рівні громади? Це дошкілля та базова середня освіта, культура, первинна медицина, охорона правопорядку, комунальні питання, місцева інфраструктура, соціальна допомога, тощо.

Для можливості виконувати передані повноваження, громади мають бути спроможними: організаційно, фінансово, кадрово. Саме тому вони в процесі децентралізації стають значно більшими, об'єднуючи ресурси, стаючи замощнішими та краще розвиваються. Наприклад, містечко та навколишні села становитимуть єдину територіальну громаду.

• Одночасно з децентралізацією повноважень відбувається фіскальна децентралізація. Це означає, що громада отримуватиме більшу частину сплачених податків.

• Органи місцевого самоврядування цього базового рівня - обрана прямими виборами Рада громади та голова громади (сільський, селищний, міський голова). Рада формує виконавчий орган. Голова громади є керівником виконавчого органу та головує на засіданнях ради.

• Районний рівень. Ті питання, що неможливо вирішити на рівні громади, вирішуються на районному рівні - надання стаціонарної медичної допомоги, спеціалізованої середньої освіти, тут розміщуються органи державної виконавчої влади - податкова, архітектурно-будівельна, екологічна.

• На обласному рівні вирішуються ті питання, що не можуть бути вирішені на базовому та районному. А саме: високоспеціалізована медицина, професійно-технічна освіта, питання планування регіонального розвитку, магістральні газогони, водогони, мости, шляхи, охорона природи.

• На районному та обласному рівнях - місцеве самоврядування у вигляді Рад обираються прямиим голосуванням. Кожна рада обирає собі голову та формуватиме виконавчий орган.

• Поширюється твердження ніби державні адміністрації будуть ліквідовані. Насправді концепція реформи говорить не про ліквідацію, а про реорганізацію цих структур. Функція державного контролю в областях зв'язує державу в цілісний організм і запобігає свавіллю місцевих «князів». Саме тому без державного нагляду за законністю діяльності місцевого самоврядування не живе жодна країна, навіть з федеративним устроєм.

• В залежності від країни функцію контролю за діяннями місцевої влади виконує або воєвода, або урядовий комісар, або префект.

• Реорганізація облдержадміністрацій включатиме створення на їх базі виконавчих органів обласних чи районних рад. Структура цих органів визначатиметься самостійно на місці у відповідності до компетенції, відповідальності та фінансових можливостей.

• Місцеве самоврядування нестиме відповідальність за свою діяльність двох видів. Перший - перед виборцями за ефективність діяльності, другий - перед державою за законність діяльності.

• Пропозиції окремих партій обирати не тільки Ради, але й представників держави (голів ОДА) в областях суперечать здоровому глузду. В цьому випадку не можна буде говорити про повсюдність держави України на всіх територіях країни, а, значить, держава матиме загрози власному існуванню.

Анатолій ТКАЧУК,
директор з науки та розвитку
Інституту громадянського суспільства

Уряд затвердив Положення про Державну фіскальну службу України

Кабінет Міністрів України своєю постановою від 21 травня 2014 року № 236 затвердив Положення про Державну фіскальну службу України.

Головою Державної фіскальної служби призначено Ігоря Білоуса (розпорядження КМУ від 06.06.2014 від № 624-р).

Першим заступником Голови став Володимир Хоменко, заступником Голови - Анатолій Маркаренко.

Згідно з Положенням, Державна фіскальна служба України є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України.

До сфери повноважень новоствореної служби входять ре-

лізація державної податкової політики, державної політики у сфері державної митної справи, державної політики з адміністрування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування.

Крім того, Державна фіскальна служба реалізуватиме державну політику у сфері боротьби з правопорушеннями під час застосування податкового та митного законодавства, а також законодавства з питань сплати єдиного внеску.

Державна фіскальна служба вноситиме на розгляд Міністра фінансів пропозиції щодо формування державної податкової та митної політики, а також політики у сфері боротьби з правопорушеннями

під час застосування податкового, митного законодавства, державної політики у сфері контролю за виробництвом та обігом спирту, алкогольних напоїв і тютюнових виробів; адміністрування єдиного внеску та боротьби з правопорушеннями під час його сплати.

Крім того,ДФС пропонуватиме засади державної політики у сфері контролю за своєчасністю здійснення розрахунків в іноземній валюті в установленний строк, дотриманням порядку проведення готівкових розрахунків за товари (послуги), а також за наявністю ліцензій на провадження видів господарської діяльності, торгових патентів.

Андрушівська ОДПІ